

RACÓ DEL POETA

LA MORT ÉS MISSATGERA DE LA VIDA

(E. Hölderlin)

M'endinsaré entre la boira
i xuclaré la poca llum
que, de ben segur, em pertoca.

Cremaré la mirada en els astres
i, encegat per la disbauxa,
relaxaré les meves incompetències,
ocultant-les en algun forat negre
del meu gris fondal.

Eduard Miró i Saladrigas

NO SÉ I VOLDRIA SABER

No sé i voldria saber
per què els homes no s'estimen,
per què els savis no esbrinen
el com i el perquè?

No sé i voldria saber
si fa falta tanta guerra
que desfà tota la terra,
i tot, a canvi de què?

No sé i voldria saber
si la vida que és tan bonica,
glop a glop, de mica en mica,
per què l'home la vol desfer?

No sé i voldria saber
el perquè de tantes coses.
Per què es marceixen les roses?

Si tu ho saps, digues, per què?

Miquel Banús
Musicat per J.M. Castelló

A L'AMIC

A Vós, que sou immens.

Quan el sol fa pampallugues
a l'esquerda de la roca,
oi que acluqueu l'ull
amb complicitat,
perquè entenguem
al veure el mar,
i al veure el cel,
la vostra arquitectura
de l'immensisme.

Eduard Miró i Saladrigas
Música de Josep Meseguer

NOTA: del llibre PERFUM DE SILENCI d'Eduard Miró i Saladrigas. La Busca Edicions, s.l.

QUAN ERA PETIT

Quan era petit pensava,
ícom anava equivocat!
que els homes tots s'estimaven
i era tot felicitat.

Enfilat a la finestra,
amb curiositat d'infant,
hagués donat mitja vida
per conèixer el món del gran.

Ara que ja el conec massa,
vos ho asseguro formal,
tanco de cop la finestra
i em sap greu de ser-ne gran.

Dolços records d'infantesa,
de quan tenia pocs anys.

Miquel Banús

NOTA: del llibre DINS LA PAU DEL COLLSACABRA de Miquel Banús. Impressió: Emboscall